

Správné jest a odpovídá zákonu stanovisko rekursního soudu, že poddlužníku nepřisluší zakročiti proti povolení příkázání pravoplatně zabavené pohledávky k vybrání a to ani ve způsobu rekursu proti povolení příkázání ani ve způsobu návrhu na zrušení příkázání. Podle zákona (§ 294 posl. odst. ex. ř.) přísluší poddlužníku toliko právo rekursu proti platební záповědi dané mu při zabavení pohledávky. Návrh rekurentů ze dne 26. října 1925 na zrušení příkázání pohledávky k vybrání nebyl tedy po právu a stížnost do zamítnutí tohoto návrhu rekursním soudem není opodstatněna. Tvrzení rekurentů, že jejich vyjádření ze dne 26. října 1926 s návrhem na zrušení příkazního usnesení bylo vlastně rekusem do usnesení o zabavení pohledávky, pokud se týče do dané jim platební záповědi, neodpovídá podle spisů stavu věci. Že ono podání není rekusem proti platební záповědi, nýbrž toliko návrhem na zrušení příkazního usnesení, vidno z jeho obsahu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. února 1926 č. j. R I 117/26. Dr. Grešl.

Za ohrožení uspokojení vymáhajícího věřitele podle § 44 odst. 2. ex. ř. nepokládá se při exekuci vyklizením toliko znemožnění vyklizení vůbec, nýbrž i ohrožení plného uspokojení věřitele tím, že se vyklizení neprovede včas.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Exekuční soud může učiniti povolení odkladu exekuce závislým na složení jistoty za uspokojení věřitele, je-li odklad s to uspokojení to ohroziti. Za ohrožení takové však zákon nepokládá při exekuci vyklizovací toliko znemožnění vyklizení vůbec, nýbrž i ohrožení plného uspokojení věřitele tím, že se vyklizení neprovede včas. To plyne z § 162 odst. 2. j. ř. Nárok věřitelův na vyklizení v určité době není zcela uspokojen tím, že vyklizení se provede po delší době; věřiteli může povstati zatím škoda, protože nemohl pronajmouti dále nebo splniti nájemní smlouvu s jiným nájemcem ujednanou a pod. Proto nevyklizení včas ohrožuje věřitelovo uspokojení. K tomu může přihlédnouti exekuční soud při povolení odkladu a stanovení jistoty. Stěžovatelka tedy míní neprávem, že odkladem vyklizení není nijak ohroženo uspokojení věřitele vymáhajícího a právem jí byl povolen odklad jenom pro ten případ, složí-li jistotu za škody, které vzejdou vymáhajícímu věřiteli z toho, že nebude vyklizení provedeno včas.

Nezáleží na tom, vzhledem k tomu, co uvedeno, zda dům podléhá zákonu o ochraně nájemníků, že nelze v něm nájemného zvyšovati. Ostatně to k opodstatnění odkladu stěžovatelka ani dříve netvrdila.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 9. VI. 1926 R I 418/26. Dr. Grešl.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Revue internationale de la théorie du droit. Internationale Zeitschrift für Theorie des Rechts. Vydávají Léon Duguit, univ. profesor v Bordeaux, Hans Kelsen, univ. prof. ve Vídni a Frant. Weyr, univ. profesor v Brně. Redaktor Jaromír Sedláček, univ. prof. v Brně. Nakladatelství Rudolf M. Rohrer, Brno. Ročník I., sešit 1. Vychází čtyřikrát ročně v celkovém rozsahu 16 archů. Předplatné pro Československo 150 Kč ročně.

Nový časopis má hověti, jak předmluva naznačuje, rostoucímu zájmu o čirou právní teorii. Dosavadní publikace všímají si více obsahu konkrétních právních řádů než základních otázek společných všem právním řádům, ač je stále jasněji patrné, že čistá právní teorie je nezbytným předpokladem vědeckého studia konkrétního právního systému. Právní teorie není právní filosofii, pokud jí rozumíme nauku o správném a spravedlivém právu. Nechce řešiti odvěký problém spravedlnosti, chce a může býti jen teorií pozitivního práva. Taková nauka je v pravdě mezinárodní, neboť se zabývá podstatou práva nehledíc k obsahovým zvláštnostem konkrétních právních řádů. Tvoří proto zvláště vhodnou společnou půdu pro mezinárodní spolupráci a pro výměnu výsledků, k nimž různé národy dospěly.

Tímto programem a bohatým obsahem prvního čísla, jež podáváme níže, slibuje časopis značný zisk pro obor vědní, jemuž jest věnován, i pro českou vědu zvláště. Spolupráce nauk, které přes leckterou podobnost jsou v některých směrech přímo protichůdné, jako učení Duguitovo a Kelsen-Weyrova normativní teorie, může platně přispěti k objasnění jednotlivých problémů čisté právní teorie i k přesnějšímu vymezení jejího rozsahu. Zajímavý článek Weyrův o delegaci zákonodárné moci obsahuje zatím v otázce rozhraničení čisté právní teorie a výkladu pozitivního práva více podnětů k přemýšlení, nežli nepochybných řešení.

Nemenší význam může míti časopis s hlediska národního. Jest značnou měrou výsledkem československé práce a posky-